

Reviczky Gyula

**EDELÉNY,
A HOLTIG HŰ SZERETŐ**

Igaz história három énekben

(1884)

AMTAK Bt, 2025

Cop. AMTAK Bt, 2025

Felelős szerkesztő: Varsányi József

Kiadó: AMTAK Bt, 2040 Budaörs, Semmelweis u. 6/B.

06 20 218 6762 amtakbt@gmail.com

www.amtak.hu

Látogasson el webáruházunkba, és böngésszen!

ISBN 978-615-6907-66-0

Készült: AMTAK Bt, Budaörs

ELSŐ ÉNEK

Edelény észreveszi, hogy akibe szerelmes, nem lehet az övé.

A Bódva völgyében, Borsod vármegyében
Tornyos úri kastély állott vala régen.
Romba dőlt azóta; ámde régi helyén
Kis városka épült, úgy hívják: *Edelény*.
Ilona hercegnő, Szent László leánya
Nevezte volt így el, nyolcszáz éve már ma
Nevérül egy hű és daliás vitéznek.
Ha meghallgatjátok, mindent elbeszélék.

Rég volt, nagyon rég volt. Még az Árpád vére
Ült a magyar trónon; mondom, nyolcszáz éve.
Szent László király, a hős vezérkorába',
Mikor Salamon volt magyarok királya.
Salamon, az irigy, álnok, állhatatlan!
Amíg élt, hazája volt örökös bajban.
Tán föl is falt volna az ellenség minket,
Ha László vezér nincs. Ő leverte mindet.
Félt is a magyartól horvát, cseh, tót, német;
Világra szólt híre félelmes nevének.
Hajhászta kegyét a császár és a pápa...
Nem úgy van, nem úgy van, mint volt régen, már ma!

De immár rátérek a megkezdett tárgyra.
László vezérünknek volt egy kisleánya.
Piktor olyat nem fest, tán rózsafán termett.

Aki látta, így szólt: Sose láttam szebbet!
Ilonka - mert ez volt neve a leánynak -
Az úrfiúk közt, akik vele játsztak,
Egyet szeretett meg, úgy hívták: Edelény;
Tüzes szemű, virgonc, bátor volt; de *szegény*.
Honáért csatában elesett az apja,
S kis árváját László házához fogadta,
Gondolván: ebből még ember lesz a gáton,
Jó erkölcsű, bátor, okos fiú, látom.
Már kicsikorában sok mindenhez értett,
Muzsikaszó mellett mondott szép regéket.
A kis princessz sokszor hallgatta örömmel;
Bús históriára megtelt szeme könnyel.
Kedvelte, becézte a kis mesemondót,
Akihez nem látott egyhamar hasonlót.
De ő is megrezzent, vagy a szíve tája,
Ha Ilon vetette szép szemét reája.
Ha baja volt, mindjárt víg lett közelében,
S Ilonka bízatta, hogy tovább meséljen.
De mit is beszélek, minek is cifrázom!
Szerelem lesz ebből! Én előre látom.
- Egy napon azonban így szólt László herceg:
Hallod-e, maholnap nem vagy már te gyermek,
S ámbátor fejedben nincs széna, se korpa;
De a tudományod mindazáltal csorba.
Így hát eltökéltem, hogy egy vagy két évre
A papokhoz küldlek Szent Márton hegyére.
- Kicsiny volt a legény még a szerelemre;
Nem vallotta még be soha szemtül-szembe,
S amidőn a bájos Ilonára nézett,
Nem gondolta meg, hogy mi az, amit érzett.
Ily fiataalkorban könnyű még a válás.